

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»

ДРАПАЙЛО Вікторія Валеріївна

УДК 342.951:351.82

**ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЗБЕРІГАННЯ ТОВАРІВ
ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ**

Спеціальність 12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Одеса – 2018

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана в Національному університеті «Одеська юридична академія» Міністерства освіти і науки України.

Науковий керівник доктор юридичних наук, професор
КОРМИЧ Борис Анатолійович,
Національний університет
«Одеська юридична академія»,
завідувач кафедри морського та митного права

Офіційні опоненти: доктор юридичних наук, професор
МОНАЄНКО Антон Олексійович,
Інститут законодавства Верховної Ради України,
директор Центру східноєвропейського права;

кандидат юридичних наук, доцент
МАЗУР Анатолій Васильович,
Університет митної справи та фінансів,
доцент кафедри адміністративного
та митного права

Захист відбудеться «15» ГРУДНЯ 2018 р. о 12 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 41.086.01 Національного університету «Одеська юридична академія» за адресою: 65009, м. Одеса, вул. Фонтанська дорога, 23.

З дисертацією можна ознайомитись у науковій бібліотеці Національного університету «Одеська юридична академія» за адресою: м. Одеса, вул. Академічна, 2.

Автореферат розісланий «13» листопада _____ 2018 р.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

Л.Р. Біла-Тіунова

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Невід'ємним елементом сучасного ланцюга постачання товарів є можливість їх зберігання під митним контролем без сплати митних платежів та застосування заходів митної політики перед випуском у вільний обіг. Інститут зберігання товарів під митним контролем надає суб'єктам господарювання ряд важливих переваг, зокрема щодо виконання договірних зобов'язань (створення запасу товарів, готових до відвантаження); стабілізації фінансового стану (відстрочка сплати митних платежів при імпорті та експорті); виконання логістичних операцій (формування партій товарів, їх об'єднання або подрібнення під час зберігання) тощо. Крім того, зберігання товарів під митним контролем є підґрунтям функціонування усієї навколомитної інфраструктури, передбаченої розділом XV Митного кодексу України (далі – МКУ), від складів тимчасового зберігання до вантажних митних комплексів, адже саме цей інститут є підставою для перебування у них товарів та транспортних засобів і проведення операцій з ними. Зберігання товарів під митним контролем має визначальний вплив на захист тих митних інтересів держави, які пов'язані з безпекою населення, навколишнього середовища, якістю харчової продукції та товарів у цілому, оскільки досить часто умови придатності товарів є взаємозалежними від умов транспортування, умов перебування під час проходження митного контролю. Особливої уваги потребує той факт, що 11 із 14 встановлених МКУ митних режимів передбачають можливість зберігання товарів під митним контролем або як умову застосування режиму, або для поміщення товарів у митний режим чи його завершення.

Таким чином, правове регулювання перебування товарів під митним контролем є важливим фактором, що впливає на всю систему митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності (далі – ЗЕД) та на господарську діяльність її суб'єктів. А це, у свою чергу, робить актуальним пошук науково-обґрунтованих шляхів та способів підвищення ефективності відповідного правового регулювання.

Окремі правові аспекти зберігання товарів під митним контролем досліджувалися такими вченими, як І.В. Безкоровайна, Д.А. Біленець, Д.В. Бойко, З.В. Герасимчук, Є.В. Додін, М.М. Дорош, С.В. Ківалов, Б.А. Кормич, Г.М. Квеліашвілі, Ю.В. Іщенко, О.В. Опалінський, О.Н. Ніканорова, В.П. Чабан, А.І. Суббот, П.В. Пашко та ін. Але, як правило, зазначена проблематика розглядалася в рамках більш широких питань митного контролю або митного оформлення, застосування окремих митних режимів тощо. У той же час спеціальні дослідження, спрямовані на комплексний аналіз усіх правових аспектів та випадків зберігання товарів під митним контролем у вітчизняній юридичній науці, є відсутніми.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконано в рамках науково-дослідної теми

кафедри морського та митного права «Морське, митне та інформаційне право: сучасний вимір та тенденції розвитку», що пов'язана з планом наукових досліджень Національного університету «Одеська юридична академія» на 2011–2015 рр. «Теоретичні та практичні проблеми забезпечення сталого розвитку української державності та права» (державний реєстраційний номер 0110U000671) та науково-дослідної теми кафедри морського та митного права «Митне, морське та інформаційне право: євроінтеграційний вимір», що пов'язана з планом наукових досліджень Національного університету «Одеська юридична академія» на 2016–2020 роки «Стратегія інтеграційного розвитку України: правовий та культурний вимір» (державний реєстраційний номер 0116U001842).

Мета і задачі дослідження. Мета дисертаційного дослідження полягає у розробці цілісної концепції правового режиму зберігання товарів під митним контролем.

Реалізація поставленої мети зумовила постановку та вирішення таких задач:

визначити історико-правові засади зберігання товарів під митним контролем;

встановити поняття правового режиму зберігання товарів під митним контролем та його структуру;

з'ясувати систему митних правовідносин з приводу зберігання товарів під митним контролем та здійснити їх класифікацію;

надати правову характеристику зберігання товарів на складах тимчасового зберігання;

надати правову характеристику зберігання товарів на складах митних органів Державної фіскальної служби України (далі – ДФС);

надати правову характеристику зберігання товарів під митним контролем відповідно до митних режимів;

визначити заходи забезпечення законності при зберіганні товарів під митним контролем;

визначити заходи відповідальності за порушення законодавства щодо зберігання товарів під митним контролем;

надати пропозиції щодо удосконалення діючого законодавства з регулювання відносин зберігання товарів під митним контролем.

Об'єктом дослідження є відносини з приводу зберігання товарів під митним контролем.

Предметом дослідження є правовий режим зберігання товарів під митним контролем.

Методи дослідження. У дослідженні використано як загальнонаукові, так і спеціальні методи пізнання. В основу методології дослідження покладено діалектичний метод пізнання, який дозволив дослідити правовий режим зберігання товарів під митним контролем та його структурні елементи у їх взаємозв'язку [п.п. 1.2, 1.3, 2.1, 3.1]. Історико-правовий метод використано при дослідженні генези правового режиму

зберігання товарів під митним контролем та встановлення періодизації формування правового регулювання зберігання товарів під митним контролем [п. 1.1]. Метод дедукції застосовано при встановленні типології правовідносин з приводу зберігання товарів під митним контролем [п. 1.3]. Метод індукції використано при дослідженні правового режиму складу тимчасового зберігання шляхом вивчення регулювання функціонування складу тимчасового зберігання (далі – СТЗ) Державного підприємства «Одеський морський торговельний порт» [п. 2.1]. Порівняльно-правовий метод знадобився при наданні визначення товару у митному праві [п. 2.1], дослідженні правового регулювання зберігання товарів на складах митних органів ДФС згідно із законодавством ЄС [п. 2.2], наданні правової характеристики режиму вільної митної зони (далі – ВМЗ) [п. 2.3]. Метод аналізу допоміг при визначенні ознак зберігання товарів під митним контролем, правового режиму зберігання товарів під митним контролем, а також інших супутніх понять та категорій [п. 1.2], наданні характеристики форм та засобів митного контролю за зберіганням товарів під митним контролем [п. 3.1], специфіки відповідальності та застосування гарантій забезпечення зобов'язань перед митними органами ДФС при зберіганні товарів під митним контролем [п. 3.2]. Метод синтезу використано при формулюванні визначення митних правовідносин зберігання товарів під митним контролем [п. 1.3].

Теоретичною основою дисертаційного дослідження є положення й теоретичні висновки, які містяться у наукових працях таких українських і зарубіжних науковців у галузі адміністративного та митного права, загальнотеоретичної юриспруденції, як В.Б. Авер'янов, С.С. Алексеев, В.М. Андрійів, І.О. Базилюк, А.В. Басов, Л.О. Батанова, Д.Н. Бахрах, І.В. Безкоровайна, І.Г. Бережнюк, В.В. Белявцева, Л.Р. Біла-Тіунова, Д.А. Біленець, В.М. Бойко, В.М. Василенко, І.Г. Галкін, З.В. Герасимчук, О.П. Гребельник, С.В. Дегтярєва, А.В. Дзюбинський, Є.В. Додін, М.М. Дорош, Ю.В. Іщенко, Н.С. Карвацька, Г.М. Квеліашвілі, С.В. Ківалов, Н.О. Коваль, Б.А. Кормич, О.В. Короп, А.В. Мазур, А.О. Монаєнко, В.В. Ліпінський, О.Н. Ніканорова, Ю.М. Оборотов, Ю.В. Оніщик, К.В. Пагафєєва, П.В. Пашко, А.І. Суббот, О.М. Тропіна, С.В. Філіппова, В.В. Ченцов та ін.

Нормативно-правовою базою роботи є Конституція України, Митний кодекс України та інші нормативно-правові акти, які регулюють суспільні відносини, пов'язані із зберіганням товарів під митним контролем. Використано також законодавство ЄС та інших країн.

Емпіричну основу дисертації становить юридична практика суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та судова практика.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що дисертація є першим у вітчизняній адміністративно-правовій та митно-правовій науці комплексним дослідженням правового режиму зберігання товарів під митним контролем.

У результаті здійсненого дисертаційного дослідження одержано такі результати, яким притаманні риси наукової новизни:

уперше:

визначено зміст правовідносин, що виникають із приводу зберігання товарів під митним контролем як таких, що виникають між митним органом, утримувачами об'єктів митної інфраструктури, власниками товарів та іншими відповідними особами з питань розміщення, перебування та здійснення операцій з товарами у спеціально встановлених місцях [СТЗ, митних складах, магазинах безмитної торгівлі (далі – МБТ), складах митних органів, інших об'єктах митної інфраструктури] і забезпечення дотримання законодавства щодо таких дій;

охарактеризовано поняття та структуру режиму зберігання товарів під митним контролем, як окремого виду адміністративно-правового режиму, що визначає: порядок розміщення та правила перебування відповідних товарів у спеціально встановлених місцях, правила виконання операцій з товарами, обмеження щодо розпорядження та використання товарів, заходи щодо забезпечення дотримання вимог законодавства;

встановлено основні етапи розвитку інституту зберігання товарів під митним контролем (гавані-ринки періоду античності, склади для забезпечення сплати окремих податків часів середньовіччя, поява митних складів сучасного типу у ХІХ ст., закріплення режиму зберігання товарів у Конвенції щодо спрощення митних формальностей 1923 року) та специфіку його запровадження на українських землях (запозичення Візантійської практики за часів Київської Русі; складські міста часів Великого князівства Литовського та Війська Запорізького; період Російської Імперії, який характеризувався функціонуванням пакгаузів та приватних амбарів, що знаходились у віданні митниці, та були історичним зразком сучасних складів митниць та СТЗ; організація зберігання товарів під митним контролем за часів монополії зовнішньої торгівлі СРСР; імплементація міжнародних стандартів у сучасній Україні);

запропоновано класифікацію форм та заходів митного контролю, що застосовуються під час зберігання товарів під митним контролем: форми митного контролю – за критерієм об'єкта перевірки на форми, що стосуються перевірки товару, та форми, що стосуються перевірки суб'єкта господарювання, який здійснює відповідне зберігання; заходи митного контролю – за критерієм строків здійснення: на постійні, періодичні та одномоментні;

удосконалено:

визначення поняття «зберігання товарів під митним контролем», під яким слід розуміти перебування товарів у спеціально відокремлених та облаштованих приміщеннях, ділянках чи інших місцях, що здійснюється до поміщення товарів у митний режим та/або після поміщення таких товарів в окремі митні режими;

обґрунтування існування комплексного правового інституту зберігання товарів під митним контролем, який характеризується власними історично обумовленими причинами формування, наявністю специфічних засобів правового регулювання, принципів, методів, понятійно-категоріального апарату та регулює відносини, що виникають між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності (далі – ЗЕД), митними органами та іншими учасниками з приводу перебування товарів під митним контролем;

класифікацію підстав обов'язкового зберігання товарів на складах митних органів: 1) порушення митних правил або неналежне виконання обов'язків, встановлених митним законодавством; 2) заявлення товарів у певний митний режим; 3) необхідність, відповідно до вимог МКУ, взяття зразків або проб товарів, отримання техніко-технологічної документації товарів;

підходи щодо правового статусу підприємств, які можуть бути уповноваженими зберігати товари під митним контролем від імені митного органу ДФС;

набули подальшого розвитку:

розуміння поняття «митна процедура» як сукупності митних формальностей, та нормативно встановлений порядок їх виконання, зумовлені метою подальшого поміщення таких товарів у відповідний митний режим;

співвідношення та тлумачення понять «звільнення від сплати митних платежів», «умовне повне звільнення від сплати митних платежів» та «умовне часткове звільнення від сплати митних платежів» в аспекті їх застосування до зберігання товарів під митним контролем;

положення про те, що живі тварини можуть бути об'єктами тимчасового зберігання під митним контролем як товар;

підходи щодо визначення правової природи прав та обов'язків утримувача митного складу, кваліфікації окремих із них такими, яким притаманні владно-управлінські ознаки;

запропоновано внести зміни та доповнення до МКУ та Типової технологічної схеми здійснення митного контролю автомобільних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними щодо удосконалення правового регулювання зберігання товарів під митним контролем.

Практичне значення одержаних результатів визначається тим, що висновки і пропозиції, які містяться у дисертації, можуть бути використаними у:

науково-дослідній роботі – для подальших наукових розробок у сфері теоретичного обґрунтування та удосконалення чинного законодавства України у сфері державної митної справи, зокрема у напрямі правового регулювання митних режимів та адаптації українського законодавства до світових та європейських стандартів (Акт впровадження результатів

дисертаційного дослідження у наукову роботу Національного університету «Одеська юридична академія» від 20 квітня 2018 р. № 687-3);

правотворчості – для надання пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства, що регулює митні відносини з приводу зберігання товарів під митним контролем;

правозастосовній діяльності – для: а) удосконалення практичної діяльності митних органів та суб'єктів господарської діяльності при зберіганні товарів під митним контролем; б) навчання та підвищення професійної компетенції посадових осіб митних органів (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження в Миколаївській митниці ДФС від 23 квітня 2018 р. № 1970/10/14-70-65-41);

навчальному процесі – для підготовки підручників, навчальних посібників, навчально-методичних видань, конспектів лекцій, навчальних програм з навчальних дисциплін «Морське та митне право», «Митне право», «Проблеми адміністративного права», «Правове забезпечення фіскальної політики в Україні» (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження у навчальну роботу Національного університету «Одеська юридична академія» від 20 квітня 2018 р. № 687/1-3).

Апробація результатів дослідження. Положення і висновки дисертаційного дослідження доповідалися і обговорювалися на засіданнях кафедри морського та митного права Національного університету «Одеська юридична академія». Положення, висновки та пропозиції, що містяться у дисертаційному дослідженні, доповідалися на: міжнародній науково-практичній конференції «Верховенство права та права держава» (м. Ужгород, 16–17 жовтня 2015 р.); міжнародній науково-практичній конференції «Пріоритетні напрями модернізації системи права України» (м. Кривий Ріг, 13–14 листопада 2015 р.); всеукраїнській науково-практичній конференції «Юридичні науки: проблеми та перспективи» (м. Запоріжжя, 24–25 червня 2016 р.); всеукраїнській науково-практичній конференції «Політико-правові реформи та становлення громадянського суспільства в Україні (м. Херсон, 7–8 жовтня 2016 р.); міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні питання розвитку державності та правової системи в сучасній Україні» (м. Запоріжжя, 2–29 жовтня 2016 р.).

Публікації. Основні положення і результати дисертації знайшли відображення в 11 наукових публікаціях, 5 із яких опубліковано у наукових фахових виданнях, що входять до затвердженого переліку, 1 – у зарубіжному науковому виданні, 5 – у тезах доповідей на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається з анотації, переліку умовних скорочень, вступу, трьох розділів, що містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатку. Обсяг дисертації становить 221 сторінок, з яких основного тексту – 183 сторінки, список використаних джерел містить 215 найменувань і розміщений на 24 сторінках, 2 додатки на 7 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обгрунтовано актуальність теми дослідження, визначено її зв'язок з науковими програмами, планами, темами, окреслено мету та задачі, об'єкт і предмет дисертаційного дослідження, указано на його методологічну основу, розкрито наукову новизну і практичне значення отриманих результатів, наведено відомості про апробацію та публікацію результатів дисертації, структуру та обсяг роботи.

Розділ 1 «Теоретико-правові засади зберігання товарів під митним контролем» містить три підрозділи, в яких розглянуто історію формування правового режиму зберігання товарів під митним контролем, визначено поняття правового режиму під митним контролем, з'ясовано типологію правовідносин з приводу зберігання товарів під митним контролем.

У **підрозділі 1.1. «Історія формування правового режиму зберігання товарів під митним контролем»** здійснено історико-правовий аналіз зберігання товарів під митним контролем.

Обгрунтовано, що зародження правового регулювання відносин зберігання товарів під митним контролем розпочалося ще за стародавніх часів. Прототипом сучасних правовідносин зберігання товарів під митним контролем було зберігання товарів на гавань-ринках (emporía) та у доках суден у стародавніх Греції та Римі, торговельних складах та гостинних дворах у Київській Русі, у складських містах у Великому князівстві Литовському, зберігання солі на соляних складах у середньовічній Франції тощо.

Встановлено основні етапи розвитку інституту зберігання товарів під митним контролем (гавані-ринки періоду античності, склади для забезпечення сплати окремих податків часів середньовіччя, поява митних складів сучасного типу у XIX ст., закріплення режиму зберігання товарів у Конвенції щодо спрощення митних формальностей 1923 р.) та специфіку його запровадження на українських землях (запозичення Візантійської практики за часів Київської Русі; складські міста часів Великого князівства Литовського та Війська Запорізького; період Російської Імперії, який характеризувався функціонуванням пакгаузів та приватних амбарів, що знаходились у віданні митниці, та були історичним зразком сучасних складів митниць та СТЗ; організація зберігання товарів під митним контролем за часів монополії зовнішньої торгівлі СРСР; імплементація міжнародних стандартів у сучасній Україні).

У **підрозділі 1.2. «Поняття правового режиму зберігання товарів під митним контролем»** досліджено понятійно-категоріальний апарат та основні складові правового режиму зберігання товарів під митним контролем.

Визначено, що зберігання товарів під митним контролем – це перебування товарів у спеціально відокремлених та облаштованих приміщеннях, ділянках чи інших місцях, що здійснюється до поміщення

товарів у митний режим та/або після поміщення таких товарів в окремі митні режими.

Встановлено, що режим зберігання товарів під митним контролем є різновидом об'єктного адміністративно-правового режиму та являє собою комплекс взаємопов'язаних норм, положень та інших структурних елементів, які визначають: порядок розміщення та правила перебування відповідних товарів у спеціально встановлених місцях, правила виконання операцій з товарами, обмеження щодо розпорядження та використання товарів, заходи щодо забезпечення дотримання вимог законодавства.

Розмежовано поняття зберігання товарів під митним контролем із тимчасовим зберіганням товарів під митним контролем шляхом обґрунтування щодо того, що у широкому розумінні будь-яке зберігання товарів має строковий, тимчасовий характер, тоді як у вузькому розумінні тимчасовим зберіганням товарів має визнаватися лише таке зберігання, що підпадає під ознаки глави 29 Митного кодексу України.

У **підрозділі 1.3. «Типологія правовідносин із приводу зберігання товарів під митним контролем»** надано характеристику правовідносинам, що виникають із приводу зберігання товарів під митним контролем.

Визначено, що митні правовідносини зберігання – це урегульовані нормами митного права суспільні відносини, які виникають між митним органом, утримувачами об'єктів митної інфраструктури, власниками товарів та іншими відповідними особами з питань розміщення, перебування та здійснення операцій з товарами у спеціально встановлених місцях (СТЗ, митних складах, МБТ, складах митних органів, інших об'єктах митної інфраструктури) та забезпечення дотримання законодавства щодо таких дій.

Виокремлено такі ознаки митних правовідносин зберігання: 1) є видом митних правовідносин; 2) виникають із приводу власне зберігання товару на певному спеціально облаштованому та законодавчо визначеному об'єкті складської інфраструктури (складі тимчасового зберігання, митному складі, магазині безмитної торгівлі тощо); 3) реалізуються під митним контролем, тобто за зберіганням товарів на відповідних об'єктах митної інфраструктури здійснюється контроль з боку митних органів; 4) мають чітко регламентовану процедуру; 5) мають імперативно-диспозитивний характер; 6) є підставою для виникнення інших видів митних правовідносин; 7) є підставою для виконання певних дій стосовно товару, який зберігається, наприклад, зазначені у Митному кодексі України операції з товарами, які можуть бути виконаними під час зберігання товару під митним контролем; 8) у межах митних правовідносин зберігання діє правовий режим зберігання товарів під митним контролем; 9) належне виконання митних правовідносин зберігання забезпечується передбаченою митним законодавством юридичною відповідальністю за порушення прав, обов'язків, або правового режиму зберігання товарів під митним контролем.

Надано класифікацію митних правовідносин зберігання: 1) за об'єктом митної інфраструктури, на якому здійснюється зберігання – на митні правовідносини зберігання на складах тимчасового зберігання, митних складах, магазинах безмитної торгівлі, вільних митних зонах тощо; 2) у залежності від перебування товарів у певному митному режимі – на митні правовідносини зберігання товару, що здійснюється до поміщення товару у митний режим, та митні правовідносини зберігання, що здійснюється після поміщення товару у відповідний митний режим; 3) за критерієм забезпечення інтересів певного суб'єкта – на митні правовідносини зберігання, що здійснюється в інтересах фізичних та юридичних осіб приватного права (наприклад, зберігання товару, яке має місце на розсуд власника товару), а також митні правовідносини зберігання, що здійснюється в інтересах держави (наприклад, зберігання на складах митних органів ДФС).

Обґрунтовано існування комплексного правового інституту зберігання товарів під митним контролем, який характеризується: 1) поєднанням у собі норм адміністративного, митного, фінансового та інших галузей права; 2) історичною обумовленістю необхідності врегулювання відповідних відносин зберігання; 3) наявністю специфічних засобів правового регулювання, принципів, методів, понятійно-категоріального апарату; 4) регулюванням відносин, що виникають між суб'єктами ЗЕД, митними органами та іншими учасниками з приводу перебування товарів під митним контролем.

Розділ 2 «Порядок зберігання товарів під митним контролем» складається з трьох підрозділів, в яких розглянуто порядок зберігання товарів під митним контролем на окремих об'єктах митної інфраструктури та в окремих митних режимах.

У *підрозділі 2.1. «Правове регулювання зберігання товарів на складах тимчасового зберігання»* визначено правові засади відповідного зберігання на складах тимчасового зберігання.

Встановлено, що тимчасове зберігання під митним контролем необхідно розглядати у двох значеннях: 1) як суб'єктивне право власника товару; 2) як певний нормативно-врегульований порядок (процедура).

Аргументовано, що порядок тимчасового зберігання товарів під митним контролем слід розуміти як адміністративну процедуру, що містить у собі сукупність митних формальностей та нормативно встановлений порядок їх виконання, зумовлені метою подальшого поміщення таких товарів у відповідний митний режим.

Доведено, що порядок тимчасового зберігання товарів під митним контролем не можна кваліфікувати як митну процедуру, адже метою будь-якої митної процедури є поміщення товару у певний митний режим (наприклад, імпорт, тимчасове ввезення, переробка на митній території України тощо). Порядок тимчасового зберігання під митним контролем, у свою чергу, не є митним режимом, а передує поміщенню товарів у певний митний режим та є проміжним етапом.

Визначено ознаки товарів у митному праві, що можуть зберігатися під митним контролем (зокрема й на тимчасовому зберіганні) 1) це рухомі речі (у т.ч. валютні та культурні цінності); 2) містяться в Українській класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності та обкладаються митом у відповідності до законодавства та міжнародних договорів; 3) мають правовий режим, відмінний від правового режиму транспортних засобів комерційного призначення, які не підлягають обкладенню митом; 4) зазнають особливого правового впливу щодо їх переміщення через митний кордон (зокрема, вимоги щодо здійснення санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного та інших видів контролю).

Встановлено, що в силу особливих фізико-технічних характеристик, електроенергія як особливий різновид товару не підлягає складуванню, отже, не може бути об'єктом тимчасового зберігання під митним контролем. Водночас, можуть тимчасово зберігатися переносні носії електроенергії (акумулятори, первинні елементи, інші елементи живлення), які відповідно до Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності класифікуються як окремі товари.

Обґрунтовано, що живі тварини, згідно з чинним законодавством, можуть бути об'єктами тимчасового зберігання під митним контролем як товари, що вимагають відповідного облаштування СТЗ.

Класифіковано об'єкти митної інфраструктури, на яких здійснюється тимчасове зберігання товарів, на: 1) об'єкти митної інфраструктури, призначенням створення та функціонування яких є тимчасове зберігання товарів під митним контролем (склади тимчасового зберігання); 2) об'єкти митної інфраструктури, призначенням створення та функціонування яких не є тимчасове зберігання товарів, однак які можуть використовуватися для тимчасового зберігання товарів під митним контролем в силу митного законодавства (митні склади, склади митних органів, склади гуманітарної допомоги).

Обґрунтовано, що безумовними мають визнаватися вимоги ст. 202 МКУ та Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур 1973 р. щодо виключності подання Єдиного уніфікованого документа для розміщення товарів на тимчасове зберігання. Встановлення будь-якими нормами підзаконних актів додаткових документів для розміщення товарів на тимчасове зберігання є протиправним.

У *підрозділі 2.2. «Правове регулювання зберігання товарів на складах митних органів»* визначено правові особливості та специфіку зберігання на складах митних органів.

Визначено такі специфічні ознаки зберігання товарів на складах митних органів: 1) наявність особливого суб'єкта, що є особою, відповідальною за зберігання товарів під митним контролем – митного органу ДФС, що є суб'єктом владних повноважень; 2) особливі підстави для зберігання, що закріплені у ст. 238 Митного кодексу України; 3) специфічні митні

формальності, які здійснюються як з боку митних органів, так і з боку інших учасників митних правовідносин за відповідного зберігання.

З'ясовано, що митні органи ДФС мають право передавати товари на зберігання підприємствам, на складах яких створено необхідні умови для належного зберігання таких товарів. Водночас, у законодавстві відсутні будь-які конкретні вимоги до правового статусу таких підприємств, що видається прогалиною в законодавстві та потребує відповідного врегулювання (з метою уникнення зловживань та можливих корупційних дій з боку посадових осіб митниці). Запропоновано конкретизувати у законодавстві, які саме підприємства можуть бути уповноваженими зберігати товари під митним контролем від імені митного органу та нести відповідальність перед ним. Одним із варіантів є поширення вимог, що встановлюються для складів тимчасового зберігання, на підприємства, які приймають товари на зберігання від митних органів, адже, по-перше, ці вимоги детально регламентовано; по-друге, призначення складів тимчасового зберігання та приміщень підприємств, в яких зберігаються передані митними органами товари, є доволі схожими.

Класифіковано підстави обов'язкового зберігання товарів на складах митних органів на: 1) порушення митних правил або неналежне виконання обов'язків, установлених митним законодавством; 2) заявлення товарів у певний митний режим; 3) необхідність, відповідно до вимог МКУ, взяття зразків або проб товарів, отримання техніко-технологічної документації товарів.

Встановлено важливість зберігання товарів на складах митних органів як інституту митного права, що відповідає практиці та законодавству Європейського Союзу, яке використовується як орієнтир для гармонізації національного законодавства.

У **підрозділі 2.3. «Правове регулювання зберігання товарів під митним контролем відповідно до митних режимів»** визначено правові засади зберігання товарів під митним контролем відповідно до окремих митних режимів.

Встановлено, що митними режимами, в яких може здійснюватися зберігання товарів під митним контролем, є: митний склад, ВМЗ, безмитна торгівля, переробка на митній території, переробка за межами митної території, тимчасове ввезення, тимчасове вивезення, транзит, експорт, знищення або руйнування, відмова на користь держави.

Аргументовано, що зберігання товарів у відповідних митних режимах здійснюється на об'єктах складської інфраструктури, яка є складовою митної інфраструктури. До відповідних об'єктів належать митні склади, склади тимчасового зберігання, склад гуманітарної допомоги, вантажні митні комплекси, склади магазинів безмитної торгівлі, складські об'єкти уповноваженого економічного оператора, склади митних органів тощо.

З'ясовано, що особливості зберігання товарів під митним контролем у митному режимі митного складу полягають в особливостях правових

характеристик митного складу як особливого об'єкта. Митний склад можна розуміти у декількох значеннях: 1) митний режим; 2) об'єкт митної інфраструктури; 3) спеціальна (вільна) митна зона; 4) зона митного контролю.

Визначено, що відповідне зберігання у режимі митного складу забезпечується спеціальним суб'єктом – утримувачем митного складу, що забезпечує його експлуатацію та за правовим статусом є суб'єктом господарської діяльності. Аргументовано, що деякі з повноважень утримувача митного складу, що закріплені в МКУ, необхідно кваліфікувати як владно-управлінські (зокрема, повноваження щодо виключності декларування товару саме утримувачем митного складу у митні режими митного складу, реекспорту, повноваження щодо встановлення способу зберігання товарів на митному складі, щодо обліку товарів, які знаходяться на зберіганні, щодо накладення забезпечення утримувача митного складу, щодо контролю та забезпечення зони митного контролю в рамках території митного складу), у зв'язку з чим утримувача митного складу можна вважати суб'єктом владних повноважень, а спори, що виникають за його участю у зв'язку з виконанням саме владно-управлінських повноважень, розглядати в рамках юрисдикції адміністративних судів України.

Встановлено наявність недоліків, пов'язаних з неоднозначним розумінням законодавчого формулювання поняття «звільнення від оподаткування митними платежами» товарів, що зберігаються на складах вільних митних зон. Зроблено висновок, що умовне звільнення від сплати митних платежів має однакове значення за своїм змістом із поняттям «звільнення від сплати митних платежів», водночас, умовне повне та умовне часткове звільнення від сплати митних платежів не є ідентичними поняттями.

Визначено особливості правового режиму зберігання товарів під митним контролем у режимі транзиту, які полягають у значній розпорошеності норм, що регулюють відповідні відносини, відсутності їх систематизації; наявності особливих об'єктів та умов зберігання, особливих строків та документальних підстав розміщення товарів на зберігання.

Розділ 3 «Забезпечення законності при зберіганні товарів під митним контролем» присвячено дослідженню форм та заходів митного контролю при зберіганні товарів, а також правових засад відповідальності за порушення порядку зберігання товарів під митним контролем.

У **підрозділі 3.1. «Форми та заходи митного контролю щодо зберігання товарів»** досліджено відповідні форми та заходи митного контролю при здійсненні зберігання товарів під митним контролем.

Визначено розуміння митного контролю у контексті зберігання товарів. У широкому розумінні митний контроль – це вся сукупність заходів митних органів, спрямованих на забезпечення законності у сфері переміщення товарів, предметів та транспортних засобів через митний

кордон. У вузькому розумінні митний контроль – це безпосереднє здійснення митними органами контрольних дій та заходів у кожному конкретному випадку переміщення товару через митний кордон або зберігання товару на об'єктах митної інфраструктури, що полягає у застосуванні передбачених законом форм і засобів та інших дій, регламентованих митним законодавством.

Встановлено, що поняття «під митним контролем», як і поняття «митний контроль», має два аспекти розуміння: широкий та вузький. За широкого розуміння поняття «під митним контролем» передбачає певний відрізок часу з моменту початку здійснення усіх митних процедур стосовно певного товару до їх завершення. За вузького розуміння поняття «під митним контролем» передбачає здійснення окремих контрольних дій, встановлених МКУ та іншими актами митного законодавства, з боку посадових осіб митниці щодо певного товару, однак у межах окремої митної процедури.

Запропоновано класифікацію форм та заходів митного контролю, що застосовуються під час зберігання товарів під митним контролем: форми митного контролю за критерієм об'єкта перевірки поділяються на форми, що стосуються перевірки товару, та форми, що стосуються перевірки суб'єкта господарювання, який здійснює відповідне зберігання; заходи митного контролю за критерієм строків здійснення поділяються на постійні, періодичні та одномоментні.

Обґрунтовано, що з урахуванням імперативного характеру положень ч. 1 ст. 336 МКУ щодо форм митного контролю, які застосовуються й при зберіганні товарів, встановлення будь-яких додаткових форм митного контролю у підзаконних актах є протиправним. Серед загальних принципів митного контролю є доцільним закріпити принцип виключного встановлення законом форм митного контролю, що сприяло би стабільності митних правовідносин, недопущенню розширення повноважень митних органів у підзаконних актах.

У **підрозділі 3.2. «Відповідальність за порушення порядку зберігання товарів під митним контролем»** досліджено правові засади відповідальності за порушення порядку зберігання товарів під митним контролем.

Встановлено, що відповідальність за порушення порядку зберігання товарів під митним контролем є адміністративною відповідальністю, особливість якої полягає у спеціальному об'єкті посягання – порядку зберігання товарів під митним контролем.

Визначено склади порушень митних правил, що стосуються зберігання товарів під митним контролем за критерієм безпосередності впливу таких правопорушень на митні правовідносини зберігання, яких необхідно класифікувати на: 1) склади правопорушень, які прямо стосуються порядку зберігання товарів під митним контролем та встановлюють відповідальність за його порушення (правопорушення,

передбачені ст.ст. 469, 475, 477, 478, 484 МКУ); 2) склади правопорушень, які опосередковано стосуються порядку зберігання товарів під митним контролем та встановлюють відповідальність не за порушення порядку зберігання товарів під митним контролем, а за інші неправомірні дії чи бездіяльність, однак впливають на порядок зберігання товарів під митним контролем (наприклад, правопорушення, зазначені у ст.ст. 468, 472, 474, 479, 482 МКУ).

Запропоновано передбачити відповідальність за порушення законодавства із гарантування виконання зобов'язань перед митними органами у випадках, коли таке порушення завдало суттєвої шкоди митним інтересам держави, життю та здоров'ю окремих осіб та суспільства у цілому, а також навколишньому середовищу та стану економіки держави.

ВИСНОВКИ

У результаті здійсненого дослідження зроблено такі висновки:

1. Зберігання товарів під митним контролем – це перебування товарів під митним контролем у спеціально відокремлених та облаштованих приміщеннях, ділянках чи інших місцях, що здійснюється до поміщення товарів у митний режим та/або після поміщення таких товарів в окремі митні режими.

2. Правовий режим зберігання товарів під митним контролем – це окремий вид адміністративно-правового режиму, який являє собою комплекс взаємопов'язаних норм, положень та інших структурних елементів, що визначають: порядок розміщення та правила перебування відповідних товарів у спеціально встановлених місцях, правила виконання операцій з товарами, обмеження щодо розпорядження та використання товарів, заходи щодо забезпечення дотримання вимог законодавства.

3. Митні правовідносини зберігання товарів під митним контролем – це урегульовані нормами митного права суспільні відносини, які виникають між митним органом, утримувачами об'єктів митної інфраструктури, власниками товарів та іншими відповідними особами з питань розміщення, перебування та здійснення операцій з товарами у спеціально встановлених місцях (СТЗ, митних складах, МБТ, складах митних органів, інших об'єктах митної інфраструктури) та забезпечення дотримання законодавства щодо таких дій.

4. Правовий інститут зберігання товарів під митним контролем – це комплексний правовий інститут, який регулює відносини, що виникають між суб'єктами ЗЕД, митними органами та іншими учасниками з приводу перебування товарів під митним контролем та має власні принципи, методи та понятійно-категоріальний апарат.

5. Встановлено основні етапи розвитку інституту зберігання товарів під митним контролем (гавані-ринки періоду античності, склади для забезпечення сплати окремих податків часів середньовіччя, поява митних

складів сучасного типу у XIX ст., закріплення режиму зберігання товарів у Конвенції щодо спрощення митних формальностей 1923 р.) та специфіку його запровадження на українських землях (запозичення Візантійської практики за часів Київської Русі; складські міста часів Великого князівства Литовського та Війська Запорізького; період Російської Імперії, який характеризувався функціонуванням пакгаузів та приватних амбарів, що знаходились у віданні митниці, та були історичним зразком сучасних складів митниць та СТЗ; організація зберігання товарів під митним контролем за часів монополії зовнішньої торгівлі СРСР; імплементація міжнародних стандартів у сучасній Україні).

6. Зберігання товарів під митним контролем за критерієм поміщення таких товарів у митний режим можна класифікувати на: 1) зберігання товарів під митним контролем, що здійснюється до поміщення товарів у митний режим (тимчасове зберігання товарів під митним контролем, зберігання товарів під митним контролем на складах митних органів); 2) зберігання товарів під митним контролем після поміщення їх у митний режим.

7. Тимчасове зберігання під митним контролем необхідно розглядати у двох значеннях: 1) як суб'єктивне право власника товару; 2) як певний нормативно-врегульований порядок (процедура).

Порядок тимчасового зберігання товарів під митним контролем слід розуміти як адміністративну процедуру, що містить у собі чітко регламентовану послідовність митних формальностей, нормативно закріплену, послідовну діяльність учасників митних правовідносин, що виникають із приводу тимчасового зберігання товарів під митним контролем.

8. Об'єкти митної інфраструктури, на яких здійснюється тимчасове зберігання товарів, необхідно класифікувати на: 1) об'єкти митної інфраструктури, призначенням створення та функціонування яких є тимчасове зберігання товарів під митним контролем (СТЗ); 2) об'єкти митної інфраструктури, призначенням створення та функціонування яких не є тимчасове зберігання товарів, однак які можуть використовуватися для тимчасового зберігання товарів під митним контролем в силу митного законодавства (митні склади, склади митних органів, склади гуманітарної допомоги).

9. Безумовними мають визнаватися вимоги ст. 202 МКУ та Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур 1973 р. щодо виключності подання Єдиного уніфікованого документа для розміщення товарів на тимчасове зберігання. Встановлення будь-якими нормами підзаконних актів додаткових документів для розміщення товарів на тимчасове зберігання є протиправним.

10. Зберігання товарів на складах митних органів ДФС має такі ознаки: 1) наявність особливого суб'єкта, що є особою, відповідальною за зберігання товарів під митним контролем – митного органу ДФС, що

є суб'єктом владних повноважень; 2) особливі підстави для зберігання (ст. 238 МКУ); 3) специфічні митні формальності, які здійснюються як з боку митних органів, так і з боку інших учасників митних правовідносин за відповідного зберігання.

11. Підстави обов'язкового зберігання товарів на складах митних органів класифікуються на: 1) порушення митних правил або неналежне виконання обов'язків, встановлених митним законодавством; 2) заявлення товарів у певний митний режим; 3) необхідність, відповідно до вимог МКУ, взяття зразків або проб товарів, отримання техніко-технологічної документації товарів.

12. Запропоновано внести зміни до ст. 239 МКУ та викласти ч. 4 у такій редакції: «товари, які через свої властивості не можуть зберігатися на складі органу доходів і зборів, за рішенням керівника органу доходів і зборів або особи, яка виконує його обов'язки, можуть передаватися органами доходів і зборів на зберігання підприємствам, склади яких відповідають вимогам, що встановлені для складів тимчасового зберігання. Для цілей цього Кодексу таке зберігання вважається зберіганням на складі органу доходів і зборів».

13. Митними режимами, в яких може здійснюватися зберігання товарів під митним контролем, є: митний склад, ВМЗ, безмитна торгівля, переробка на митній території, переробка за межами митної території, тимчасове ввезення, тимчасове вивезення, транзит, експорт, знищення або руйнування, відмова на користь держави.

14. Митний склад можна розуміти у декількох значеннях: 1) митний режим; 2) об'єкт митної інфраструктури; 3) спеціальна (вільна) митна зона; 4) зона митного контролю. Зберігання товарів під митним контролем у режимі митного складу забезпечується спеціальним суб'єктом – утримувачем митного складу, що здійснює його експлуатацію.

15. Митний контроль визначається у широкому та вузькому розуміннях. Встановлено, що поняття «під митним контролем», як і поняття «митний контроль», має два аспекти розуміння: широкий та вузький. За широкого розуміння поняття «під митним контролем» передбачає певний відрізок часу з моменту початку здійснення усіх митних процедур стосовно певного товару до їх завершення. За вузького розуміння поняття «під митним контролем» передбачає здійснення окремих контрольних дій, встановлених МКУ та іншими актами митного законодавства, з боку посадових осіб митниці щодо певного товару, однак у межах окремої митної процедури.

16. Загальний перелік форм митного контролю, який застосовується і при зберіганні товарів, встановлено у ч. 1 ст. 336 МКУ. Враховуючи імперативний характер норми ч. 1 ст. 336 МКУ, встановлення будь-яких додаткових форм митного контролю у підзаконних актах видається протиправним. Доцільно закріпити серед загальних принципів митного контролю принцип виключного встановлення законом форм

митного контролю, що сприяло би стабільності митних правовідносин, недопущенню розширення повноважень митних органів у підзаконних актах. Запропоновано ст. 318 МКУ після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту: «Митний контроль здійснюється у формах, передбачених цим Кодексом. Форми митного контролю встановлюються виключно законом». У зв'язку із цим частину 4 вважати частиною 5.

17. Відповідальність за порушення порядку зберігання товарів під митним контролем є адміністративною відповідальністю, особливості якої полягає у спеціальному об'єкті посягання – порядку зберігання товарів під митним контролем.

18. Склади порушень митних правил, що стосуються зберігання товарів під митним контролем за критерієм безпосередності впливу таких правопорушень на митні правовідносини зберігання необхідно класифікувати на: 1) склади правопорушень, які прямо стосуються порядку зберігання товарів під митним контролем та встановлюють відповідальність за його порушення (правопорушення, передбачені ст.ст. 469, 475, 477, 478, 484 МКУ); 2) склади правопорушень, які опосередковано стосуються порядку зберігання товарів під митним контролем та встановлюють відповідальність не за порушення порядку зберігання товарів під митним контролем, а за інші неправомірні дії чи бездіяльність, однак впливають на порядок зберігання товарів під митним контролем (наприклад, правопорушення, зазначені у ст.ст. 468, 472, 474, 479, 482 МКУ).

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ АВТОРОМ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ:

Публікації у фахових виданнях:

1. Драпайло В.В. Історія формування правового режиму зберігання товарів під митним контролем на українських землях. *Visegrad journal on human rights* (Словацька республіка). 2016. № 2/1. С. 56–62.

2. Драпайло В.В. Адміністративна відповідальність за порушення порядку зберігання товарів під митним контролем. *Lex Portus*. 2018. № 3 (11). С. 131–142.

3. Драпайло В.В. Правова природа порядку тимчасового зберігання товарів під митним контролем у системі митного права. *Право та державне управління*: зб. наук. праць. 2016. № 3. С. 44–50.

4. Драпайло В.В. Поняття, ознаки та види товарів у митному праві. *Держава та регіони*. Серія «Право». 2016. № 4. С. 58–62.

5. Драпайло В.В. Поняття правового режиму зберігання товарів під митним контролем як різновиду адміністративного-правового режиму. *Право і суспільство*. 2015. № 6 (ч. 2). С. 118–123.

6. Драпайло В.В. Поняття та види зберігання товарів під митним контролем (правовий аспект). *Митна справа*. 2015. № 5(2). С. 185–190.

Публікації апробаційного характеру:

1. Драпайло В.В. Щодо історії формування правового режиму зберігання товарів під митним контролем : *Юридичні науки: проблеми та перспективи*: матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24–25 черв. 2016 р.). Запоріжжя: Класич. приват. ун-т, 2016. 144 с. С. 60–63.

2. Драпайло В.В. Щодо співвідношення понять «тимчасове зберігання товарів під митним контролем» та «митна процедура» : *Політико-правові реформи та становлення громадянського суспільства в Україні*: матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (м. Херсон, 7–8 жовт. 2016 р.). Херсон: Видав. дім «Гельветика», 2016. 124 с. С. 54–58.

3. Драпайло В.В. Щодо поняття товару у митному праві : *Актуальні питання розвитку державності та правової системи в сучасній Україні*: тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 28–29 жовт. 2016 р.). Запоріжжя: ЗНУ, 2016. 172 с. С. 88–91.

4. Драпайло В.В. Щодо ознак правового режиму зберігання товарів під митним контролем як адміністративно-правового режиму : *Верховенство права та права держава*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Ужгород, 16–17 жовт. 2015 р.). Ужгород: Ужгород. нац. ун-т, 2015. 244 с. С. 141–143.

5. Драпайло В.В. Типологія митних процедур зберігання товарів під митним контролем : *Пріоритетні напрями модернізації системи права України*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Кривий Ріг, 13–14 листоп. 2015 р.). Кривий Ріг: ДВНЗ «Криворізький національний університет», 2015. 160 с. С. 97–100.

АНОТАЦІЯ

Драпайло В.В. Правовий режим зберігання товарів під митним контролем. – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». – Національний університет «Одеська юридична академія», Одеса, 2018.

Дисертація є одним із перших вітчизняних монографічних наукових досліджень, присвячене вивченню теоретичних та практичних проблем правового режиму зберігання товарів під митним контролем.

Здійснено комплексне дослідження поняття та складових правового режиму зберігання товарів під митним контролем, порядку зберігання товарів під митним контролем на складах тимчасового зберігання, складах митних органів, а також порядку зберігання товарів відповідно до окремих митних режимів, забезпечення законності при здійсненні зберігання товарів під митним контролем.

Надано визначення та характеристику поняттям «зберігання товарів під митним контролем», «правовий режим зберігання товарів під митним контролем», співвідношення зберігання та тимчасового зберігання під митним контролем.

Встановлено поняття та надано класифікацію митних правовідносин, що виникають у зв'язку із зберіганням товарів під митним контролем, визначено суб'єктів, об'єкт та зміст відповідних правовідносин.

Досліджено форми митного контролю, які можуть застосовуватися під час зберігання товарів, та заходи відповідальності за порушення правового режиму зберігання товарів під митним контролем, надано пропозиції щодо удосконалення діючого законодавства.

Ключові слова: митний режим, митний контроль, правовий режим, зберігання, тимчасове зберігання, митна процедура, митне право.

АННОТАЦІЯ

Драпайло В.В. Правовой режим хранения товаров под таможенным контролем. – Рукопись.

Диссертация на соискание научной степени кандидата юридических наук по специальности «Административное право и процесс; финансовое право; информационное право». – Национальный университет «Одесская юридическая академия», Одесса, 2018.

Диссертация является одним из первых отечественных монографических научных исследований, которое посвящено изучению теоретических и практических проблем правового режима хранения товаров под таможенным контролем.

Осуществлено комплексное исследование понятия и составляющих правового режима хранения товаров под таможенным контролем, порядка хранения товаров под таможенным контролем на складах временного хранения, складах таможенных органов, а также порядка хранения товаров в соответствии с отдельными таможенными режимами, исследование обеспечения законности при осуществлении хранения товаров под таможенным контролем.

Даны определения и характеристика понятий «хранение товаров под таможенным контролем», «правовой режим хранения товаров под таможенным контролем», соотношение хранения и временного хранения под таможенным контролем.

Установлено, что хранение товаров под таможенным контролем – это пребывание товаров под таможенным контролем в специальных отделенных и оборудованных помещениях, на участках и в других местах, которое осуществляется до помещения товаров в таможенный режим и/или после помещения таких товаров в отдельные таможенные режимы.

Обосновано, что правовой режим хранения товаров под таможенным контролем является разновидностью административно-правового режима

и представляет собой комплекс взаимосвязанных норм, положений и других структурных элементов, определяющих специфику правового регулирования отношений, которые возникают в отрасли таможенного дела относительно хранения товаров, устанавливаются государством и другими компетентными субъектами и направлены на обеспечение интересов участников внешнеэкономической деятельности, а также таможенных интересов государства.

Определено понятие и осуществлена классификация таможенных правоотношений, которые возникают в связи с хранением товаров под таможенным контролем, определены субъекты, объект и содержание соответствующих правоотношений.

Исследованы формы таможенного контроля, которые могут применяться во время хранения товаров, и меры ответственности за нарушения режима хранения товаров под таможенным контролем, выдвинуты предложения относительно усовершенствования действующего законодательства.

Ключевые слова: таможенный режим, таможенный контроль, правовой режим, хранение, временное хранение, таможенная процедура, таможенное право.

SUMMARY

Drapailo V.V. Legal regime of storage of goods under customs control.
– Manuscript.

Thesis gaining a scientific degree of a candidate of jurisprudence in special 12.00.07 – administrative law and process; financial law; informational law. – National University «Odessa Academy of Law», Odessa, 2018.

The dissertation is devoted to the study of theoretical and practical problems of the legal regime of storage of goods under customs control.

The work carried out a comprehensive study of the concept and components of the legal regime for storing goods under customs control, the procedure for storing goods under customs control in temporary storage warehouses, warehouses of customs authorities, and also in accordance with certain customs regimes, a study of legality in the storage of goods under customs control .

Definitions and characteristics of the concepts «storage of goods», «storage of goods under customs control», «legal regime of storage of goods under customs control», the ratio of storage and temporary storage under customs control are given.

It is established that the storage of goods under customs control is the stay of goods under customs control in special separated and equipped premises, sections and other places that are carried out before the goods are placed in the customs regime and/or after placing such goods in separate customs regimes.

It is substantiated that the legal regime for the storage of goods under customs control is a kind of administrative and legal regime and is a set of

interrelated norms, provisions and other structural elements that determine the specifics of the legal regulation of relations that arise in the customs industry regarding the storage of goods are established by the state and other competent subjects and are aimed at ensuring the interests of participants in foreign economic activity, as well as customs interests of the state.

The concept and classification of customs legal relations that arise in connection with the storage of goods under customs control are defined, subjects, objects and the content of the relevant legal relations are determined.

The forms of control and measures of responsibility for violations of the regime of storage of goods under customs control have been investigated, and proposals have been put forward for improving the current legislation.

Keywords: customs regime, customs control, legal regime, storage, temporary storage, customs procedure, customs law.

Підписано до друку 05.10.2018.
Формат 60×90/16. Ум.-друк. арк. 0,9. Наклад 100 прим.

Видавництво ПП «Фенікс»
Свідоцтво ДК № 1044 від 17.09.2002 р.
65009, м. Одеса, вул. Зоопаркова, 25. Тел.: 7777-591.